

Povídání o vodě

I když je to poté, co se člověk seznámí s tvým pestrým životopisem, vlastně hodně zužující, přece jen je skutečností, že veřejnosti jsi známý hlavně jako sedlák pod Milešovkou, který tam buduje tůně. Což je samozřejmě důležité pro zadržování vody v krajině, o kterém se v poslední době hodně mluví a které se týká celé naší krajiny, a samozřejmě sedláků. Co je z tvého pohledu v zadržování vody na našem území největším problémem?

Určitě rychlý odtok z krajiny, protože krajina není v takové kondici, aby byla schopná zadržovat tolik srážek, kolik by vlastně byla schopna zachytit, kdyby na tom byla výrazně lépe, než je v současnosti. Ale zadržování vody v krajině, to je opravdu široká disciplína. Bohužel ve veřejném prostoru jsou hodně slyšet názory lidí, kteří se tím třeba ani profesně nezabývají, nebo to nežijí v praxi, jako jsou politici nebo státní úředníci, kteří začnou okamžitě mluvit, každý ze svého úhlu pohledu, o tůňkách, o mokřadech, nebo o vodních nádržích. Ale jenom tůně, mokřady nebo rybníky nám vodu v krajině v potřebné míře nezadrží. Nebo jenom přehrady. Abychom zadrželi dostatek srážek z těch, co nám spadnou na území naší republiky, potřebujeme vytvořit v krajině celý soubor opatření, a hlavně potřebujeme mít zdravou a živou půdu. A tomu musíme přizpůsobit především zemědělské hospodaření, lesnické hospodaření a vlastnické hospodaření.

Konference „Voda, půda, sedláci“ na vrcholu Milešovky,
s europoslankyní Veronikou Vrecionovou

(foto Nina Havlová)